டெரிக் பிரின்ஸ்

தேவனுடைய வல்லமையை கடந்துபோக செய்தல்

[அங்கீகரிக்க, பகிர்ந்தளிக்க, ஏற்படுத்த, ஆயத்தப்படுத்த]

Derek Prince Ministries - India

"DEVANUDAIYA VALLAMAIYAI KADANTHUPOGA SEITHAL"

This book was compiled from the extensive archive of Derek Prince's unpublished materials and edited by the Derek Prince Ministries editorial team.

"TRANSMITTING GOD'S POWER" (Tamil)

5000/0424/LOP

Published by DPM India
C/o DPM EXIM
A-40, Anna Nagar Main Road,
Sivapragasam Salai, Tennur,
Trichy - 620 017, Tamil Nadu, India.
E-mail: admin@derekprince.in
Phone : 00-91-98430 55414 / 95855 38201/03

ISBN : 978-93-92947-22-3
BK-B106-100-TAM

Derek Prince Ministries - India
www.derekprince.com/ta

Derek Prince
MINISTRIES INDIA

தேவனுடைய வல்லமையை கடந்துபோக செய்தல்

*எபிரெயர் **6:1-2**இல் பட்டியலிடப்பட்டுள்ள அடித்தளக் கோட்பாடுகளில் இது ஐந்தாவது – கைகளை வைக்குதல், இதை நான் "தேவனுடைய வல்லமையை கடந்துபோக செய்தல்" என்று மொழிபெயர்த்துள்ளேன்.*

கைகளை வைப்பது அடிப்படைக் கோட்பாடுகளில் ஒன்றாக இருப்பதைக் கண்டு நம்மில் பலர் ஒருவேளை ஆச்சரியப்படுவோம், ஏனென்றால் பெரும்பாலான சபைகளில் இது பற்றி மிகக் குறைவாகவே பேசப்படுகிறது. நாம் சற்று நிறுத்தி சிந்தித்தால், அது அந்தப் பட்டியலில் இருப்பது மிகவும் தர்க்கரீதியானது – ஏனென்றால் கைகளை வைப்பது (அல்லது தேவனுடைய வல்லமை மற்றும் அதிகாரத்தை கடந்துபோக செய்வது) கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில், தொடர்ச்சியைக் கொண்டுவருகிறது. ஒரு மூத்த ஊழியருக்கும் இளைய ஊழியருக்கும்

இடையே, ஒரு தலைமுறைக்கும் அடுத்த தலைமுறைக்கும் இடையேயும் தொடர்ச்சி ஏற்படுத்தப்படுகிறது. கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் தொடர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதே கைகளை வைக்கும் இந்த ஊழியத்தின் இன்றியமையாத செயல்பாடு.

சில பாரம்பரியங்கள் அப்போஸ்தலனாகிய பேதுருவின் நாட்களில் இருந்து இப்போது வரை இந்த தொடர்ச்சியைப் பாதுகாத்து வருவதாகக் கூறுகின்றன. அந்தக் கூற்றை நான் கருத்தில் கொள்ளவில்லை, ஆனால் அதன் பின்னணியில் உள்ள காரணம் தர்க்கரீதியானது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டுகிறேன். தலைமுறை தலைமுறையாக, ஊழியத்திலிருந்து ஊழியத்திற்கு தொடர நமக்கு ஒரு வழி தேவை. கைகளை வைக்கும் இந்த நியமத்தின் மூலம் வேதத்தில் ஒரு வழி ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

வேதத்தின் முதல் புத்தகத்தில் கைகளை வைப்பதை நாம் காண்கிறோம், அதிலிருந்து தேவனுடைய மக்களின் முழு வரலாற்றிலும் இது விரிவடைவதையும் காணலாம். தேவனுடைய மக்களின் வரலாற்றில் இது ஒரு முக்கிய அங்கமாகும்.

இது சில ஆவிக்குரிய நோக்கங்களை தழுவுகிறது. முதலில், யாரோ ஒருவர் மீது கை வைப்பது இயற்கையான, மனித எதிர்வினை என்ற உண்மையை அறிந்து கொள்வோம். காய்ச்சலுடன் நோய்வாய்ப்பட்ட குழந்தையைப் பெற்றத்தாய், காரணமின்றி குழந்தையின் நெற்றியில் கை வைப்பார். அல்லது, ஒருவரையொருவர் சில காலம் காணாத இரண்டு

மனிதர்கள் ஒருவரை ஒருவர் சந்திக்கும்போது, ஏதோ ஒரு வழியில் தங்கள் கைகளால் ஒருவரோடொருவர் தொடர்புகொள்வார்கள் — அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் தோள்களில் கைகளை வைப்பார்கள் அல்லது கைக்குலுக்குவார்கள். மனிதர்கள் ஒருவருக்கொருவர் தொடர்பு கொள்வதற்கான முக்கிய வழிகளில் கையும் ஒன்று என்பதை நாம் காண்கிறோம்.

கடந்துபோகச்செய்ய

ஆவிக்குரிய பின்னணியில், சில நோக்கங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன என்று நான் பரிந்துரைக்கிறேன். முதலாவதாக, ஆசீர்வாதம், அதிகாரம், ஞானம், பரிசுத்த ஆவி, ஆவிக்குரிய வரம் அல்லது ஒரு ஊழியத்தை கடந்துபோக செய்வதற்கு, வேதத்தில் கைகளை வைத்தல் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

ஏற்படுத்த

இரண்டாவதாக, இது கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் சேவை செய்யும் இடத்திற்கு ஒரு நபரை நியமிப்பதற்கான வேதாகம வழியாகும்.

முதலில், இது தேவனின் நியமனத்தை அங்கீகரிக்கிறது. சபையில் நியமனங்கள் வாக்களிப்பதன் மூலம் தீர்க்கப்படுவதில்லை என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். தேவன் வாக்கெடுப்புக்கு உட்பட்டவர் அல்ல. அநேக தேவாலயங்களில் டீக்கன்கள் அல்லது போதகர்களை ஏற்படுத்த அல்லது

வேறு வேலைகளை செய்பவர்களுக்கு வாக்களிக்கின்றன. ஆனால் அது உண்மையில் வேதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதல்ல. நியமனங்களைச் செய்வது தேவன்தான். இயேசு தம்முடைய அப்போஸ்தலர்களிடம், 'நீங்கள் என்னைத் தெரிந்துகொள்ளவில்லை, நான் உங்களைத் தெரிந்துகொண்டேன்' (யோவான்15:16) என்று கூறினார். தேவாலயத்தில் ஒவ்வொரு செயல்பாடு, ஊழியம் மற்றும் நியமனம் ஆகியவற்றிலும் இது உண்மை. தேர்வு செய்தது மனிதன் அல்ல, தேவன்தான் – ஏனென்றால் இயேசு கிறிஸ்து தம் சரீரமாகிய சபைக்கு எல்லாவற்றிற்கும் மேலான தலையாயிருக்கிறார். இயேசுவின் அதிகாரத்தில் செய்யப்படாத நியமனங்கள் உண்மையில் செல்லுபடியாகாது. நியமனம் என்பது ஒரு நபரை ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயமாக மாற்றுவதற்காக அல்ல, மாறாக அந்த நபர் என்னவாக இருக்க வேண்டும் என்று தேவன் தீர்மானித்துள்ளார் என்பதை அங்கீகரிப்பதாகும்.

தேவாலயத்தில் உதவியாளர்களின் நியமனம் பற்றி விவாதிக்க ஒரு கூட்டம் இருந்தால், யாரை உதவியாளராக நியமிக்க விரும்புகிறோம் என்பதை முடிவு செய்வது நமது நோக்கமாக இருக்கக்கூடாது. தேவன் யாரை உதவியாளராக தேர்ந்தெடுத்துள்ளார் என்பதை தீர்மானிப்பதே நமது நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். இது மிகவும் வித்தியாசமான அணுகுமுறை. வேதத்திலோ, தேவாலயத்திலோ இடமே பெறாத ஜனநாயகத்தால் நாம் ஒரு விதத்தில் கரைப்பட்டிருக்கிறோம். இது ஒரு சர்ச்சைக்குரிய பிரச்சினை.

இரண்டாவதாக, தேவனுடைய தேர்வை அங்கீகரிப்பதைத் தவிர, ஒரு குறிப்பிட்ட பணி அல்லது ஊழியத்திற்காக பிரித்து வைப்பதற்கு கைகளை வைப்பது பயன்படுத்தப்படுகிறது.

மூன்றாவதாக, இது அங்கீகரிக்க அல்லது அதிகாரம் கொடுக்க பயன்படுகிறது.

நான்காவது, இது ஆயத்தப்படுத்துவதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது; அதாவது, தேவன் நியமித்த பணியை நிறைவேற்றத் தேவையான ஆவிக்குரிய வரத்தை அல்லது அதிகாரத்தை கடந்து போக செய்வதற்கு.

மறுபரிசீலனை செய்ய, மக்களை நியமிப்பதில் கைகளை வைப்பது என்பது தேவனுடைய விருப்பத்திற்குரிய நபர்களை அடையாளம் கண்டு அங்கீகரிக்க பயன்படுத்தப்படுகிறது, அவர்களை நியமிப்பதற்கல்ல. ஒரு நபரை ஒரு குறிப்பிட்ட பணி அல்லது ஊழியத்திற்கு பிரித்துவைப்பதற்கு இது பயன்படுத்தப்படுகிறது. அதிகாரம் உள்ள ஒருவரை ஆதரிப்பதற்கு இது பயன்படுகிறது. மேலும் இது ஒரு நபருக்கு தேவையான அனைத்து ஆவிக்குரிய அதிகாரம் அல்லது வரங்களால் வலுவூட்ட பயன்படுகிறது.

பழைய ஏற்பாட்டிலிருந்து உதாரணங்கள்

முதலில், நாம் ஆதியாகமம் 48க்கு திரும்புவோம், இது மிகவும் சுவாரஸ்யமான பகுதியாகும். யாக்கோபு (இவர் இஸ்ரேல் என்றும் அழைக்கப்படுகிறார்), தன் பேரன்களை ஆசீர்வதிப்பதற்காக, யோசேப்பு தனது இரண்டு மகன்களையும் தனது தந்தையிடம் அழைத்து வந்துள்ளார்.

தேவனின் ஆசீர்வாதத்திற்கு இரண்டாவதாக, தந்தை அல்லது தாத்தா கொடுத்த ஆசீர்வாதம் மிகவும் விரும்பப்படும் ஆசீர்வாதமாக இருந்ததென்று சொல்கிறேன். முடிந்தால் நீங்கள் செய்யும் எல்லாவற்றிலும், உங்கள் தந்தையின் ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று நான் அனைவருக்கும், குறிப்பாக இளைஞர்களுக்கு, கூறுவேன். வேதத்தில், தந்தையின் ஆசீர்வாதத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது.

இஸ்ரவேல் [அல்லது யாக்கோபு] யோசேப்பின் குமாரரைப் பார்த்து: இவர்கள் யார் என்று கேட்டான்.

யோசேப்பு தன் தகப்பனை நோக்கி: இவர்கள் இவ்விடத்தில் தேவன் எனக்கு அருளின குமாரர் என்றான்[எகிப்து]. அப்பொழுது அவன் [யாக்கோபு]: நான் அவர்களை ஆசீர்வதிக்கும்படி அவர்களை என் கிட்டக்கொண்டுவா என்றான்.

முதிர்வயதினால் இஸ்ரவேலின் கண்கள் மங்கலாயிருந்தபடியால், அவன் நன்றாய்ப் பார்க்கக்கூடாதிருந்தது. அவர்களை அவனண்டையிலே சேரப்பண்ணினான்; அப்பொழுது அவன் அவர்களை முத்தஞ்செய்து அணைத்துக்கொண்டான்.

இஸ்ரவேல் யோசேப்பை நோக்கி: உன் முகத்தைக் காண்பேன் என்று நான் நினைக்கவில்லை; ஆனாலும், இதோ, உன் சந்ததியையும் காணும்படி தேவன் எனக்கு அருள்செய்தார் என்றான்.

ஆதியாகமம் 48 : 8–11

முதலில், நாம் ஆதியாகமம் 48க்கு திரும்புவோம். இது மிகவும் சுவாரஸ்யமான பகுதியாகும்.

எனக்கு கண்ணீரை வரவழைக்கும் ஒரு காரியம் இருக்குமானால், அது தேவனுடைய உண்மையாகும். நான் தேவனுடைய உண்மையை நினைத்துப் பார்க்கும்போதெல்லாம், கண்ணீரால் மேற்கொள்ளப்படுகிறேன்.

> **[வேதத்தில் பெற்றோருக்கும் வயதானவர்களுக்கும் காட்டப்பட்ட மரியாதையைக் கவனியுங்கள்.]**
>
> **பின்பு, யோசேப்பு அவ்விருவரையும் கொண்டுவந்து, எப்பிராயீமைத் தன் வலதுகையினாலே இஸ்ரவேலின் இடது கைக்கு நேராகவும், மனாசேயைத் தன் இடதுகையினாலே இஸ்ரவேலின் வலதுகைக்கு நேராகவும் விட்டான்.**
>
> **அப்பொழுது இஸ்ரவேல், மனமறிய, தன் வலதுகையை நீட்டி, இளையவனாகிய எப்பிராயீமுடைய தலையின்மேலும், மனாசே மூத்தவனாயிருந்தும், தன் இடதுகையை மனாசேயுடைய தலையின்மேலும் வைத்தான்..**
>
> **ஆதியாகமம் 48:13–14**

பொதுவாக, மூத்த பிள்ளை அதிக ஆசீர்வாதத்தைப் பெறும், அது வலது கையால் கொடுக்கப்படும். மூத்தவனாக இருந்த மனாசே யாக்கோபின் வலது கைக்கு எதிரே வருமாறு யோசேப்பு சிறப்பாக ஏற்பாடு செய்தார். ஆனால் யாக்கோபு, பரிசுத்த ஆவியின் தூண்டுதலால், தன் கைகளை மாற்றி, எப்பிராயீம் மீது வலது

கையையும், மனாசே மீது இடது கையையும் வைத்தார்.

அவன் யோசேப்பை ஆசீர்வதித்து: என் பிதாக்களாகிய ஆபிரகாமும் ஈசாக்கும் வழிபட்டு வணங்கிய தேவனும், நான் பிறந்த நாள்முதல் இந்நாள்வரைக்கும் என்னை ஆதரித்துவந்த தேவனும்,
எல்லாத் தீமைக்கும் நீங்கலாக்கி என்னை மீட்ட தூதனுமானவர் இந்தப் பிள்ளைகளை ஆசீர்வதிப்பாராக,
[ஆதியாகமம் 32:22-32 இல் பெனியேலில் யாக்கோபு தேவதூதனை சந்தித்தபோது இது நடந்தது.]
என் பேரும் என் பிதாக்களாகிய ஆபிரகாம் ஈசாக்கு என்பவர்களின் பேரும் இவர்களுக்கு இடப்படக்கடவது;பூமியில்இவர்கள்மிகுதியாய்ப் பெருகக்கடவர்கள் என்றான்.

ஆதியாகமம் 48:15-16

ஒரு பெயரை கடந்துபோய் செய்வது எவ்வளவு முக்கியம் என்பதை நாம் பார்க்கலாம். பல வேதாகம நடைமுறைகள் இன்று நாகரீகமாக இல்லாமல் போகிறது, ஆனால் தேவனை பொறுத்தவரை அவை ஒருபோதும் மாறியதில்லை.

தகப்பன் தன் வலதுகையை எப்பிராயீமுடைய தலையின்மேல் வைத்ததை யோசேப்பு கண்டு, அது தனக்குப் பிரியமில்லாதபடியால், எப்பிராயீமுடைய தலையின்மேல் இருந்த தன் தகப்பனுடைய கையை மனாசேயினுடைய தலையின்மேல் வைக்கும்படிக்கு எடுத்து

என் தகப்பனே, அப்படியல்ல, இவன் மூத்தவன், இவனுடைய தலையின்மேல் உம்முடைய வலதுகையை வைக்கவேண்டும் என்றான். அவன் தகப்பனோ தடுத்து: அது எனக்குத் தெரியும், என் மகனே, எனக்குத் தெரியும்; இவனும் ஒரு ஜனக்கூட்டமாவான், இவனும் பெருகுவான்; இவனுடைய தம்பியோ இவனிலும் அதிகமாய்ப் பெருகுவான்; அவனுடைய சந்ததியார் திரளான ஜனங்களாவார்கள் என்றான். இவ்விதமாக அவன் அன்றைத்தினம் அவர்களை ஆசீர்வதித்து: தேவன் உன்னை எப்பிராயீமைப்போலவும் மனாசேயைப்போலவும் ஆக்குவாராக என்று இஸ்ரவேலர் உன்னை முன்னிட்டு வாழ்த்துவார்கள் என்று சொல்லி, எப்பிராயீமை மனாசேக்கு முன்னே வைத்தான்.

ஆதியாகமம் 48:17–20

இது மிகவும் தெளிவான காட்சி, மிக துல்லியமானது கூட. தந்தையின் வலது கையிலிருந்து பெரும் ஆசீர்வாதம் கிடைக்கும் என்ற புரிதல் இருந்தது. ஆசீர்வாதத்தின் உண்மையான பரிமாற்றம் இருந்தது; அது வெறும் சம்பிரதாயம் அல்லது சடங்கு அல்ல. எப்பிராயீம் மற்றும் மனாசே ஆகிய இரு இளைஞர்களின் வாழ்க்கையில் இது ஒரு முக்கிய பரிவர்த்தனையாக இருந்தது. அது அன்றிலிருந்து அவர்களின் விதியை தீர்மானித்தது.

பரிசுத்த ஆவியால் கைகளை வைப்பதன் முக்கியத்துவத்தையும் மகத்துவத்தையும்

நாம் ஒருபோதும் குறைத்து மதிப்பிடாது இருப்போமாக.

அடுத்த உதாரணம் எண்ணாகமம் 27 இல் உள்ளது, அங்கு கர்த்தர், மோசேயிடம், தனக்கு பின் வர வேண்டிய தலைவரை நியமிக்க வேண்டிய நேரம் வந்தாயிற்று என்று கூறியதைக் காண்கிறோம். மோசே வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்தில் நுழைய மாட்டார் என்பதை அறிந்திருந்தார். ஆனால் அவர் தேவனுடைய மக்களாகிய இஸ்ரவேலைப் பற்றி மிகவும் அக்கறை கொண்டிருந்தார். எனவே மோசே கர்த்தரிடம் கூறினார்:

> **அப்பொழுது மோசே கர்த்தரை நோக்கி: கர்த்தருடைய சபை மேய்ப்பன் இல்லாத மந்தையைப்போல் இராதபடிக்கு,**
>
> **எண்ணாகமம் 27:15–16**

தேவன் "மாம்சமான யாவருடைய ஆவிகளுக்கும் தேவனாகிய கர்த்தர்" என்பது குறிப்பிடத்தக்கது—அவர் ஒவ்வொரு நபரின் ஆவியையும் அறிந்திருக்கிறார். அவர் மனித குணத்தின் உள்ளார்ந்த ஆழத்தைப் பார்க்கிறார்.

> **கர்த்தருடைய சபை மேய்ப்பன் இல்லாத மந்தையைப்போல் இராதபடிக்கு, அந்த சபைக்கு முன்பாகப் போக்கும் வரத்துமாய் இருக்கும்படிக்கும், அவர்களைப் போகவும் வரவும் பண்ணும்படிக்கும், மாம்சமான யாவருடைய ஆவிகளுக்கும் தேவனாகிய கர்த்தர் ஒரு புருஷனை அவர்கள்மேல் அதிகாரியாக ஏற்படுத்தவேண்டும் என்றான்.**
>
> **எண்ணாகமம் 27:16 –17**

மேய்ப்பன் இல்லாத ஆடுகள் சிதறி இரையாகிவிடும் என்று முழு வேதமும் ஆரம்பம் முதல் இறுதி வரை நமக்கு சொல்கிறது. இது வேதம் முழுவதும் தொடர்ந்து இயங்கும் ஒரு செய்தி. அசாதாரண சூழல் இல்லாவிட்டால், ஒவ்வொரு நபருக்கும் ஒரு மனித மேய்ப்பன் இருக்க வேண்டும் என்று நான் பரிந்துரைக்கிறேன். அவர் உங்கள் ஆத்துமாவைக் கண்காணித்து, உங்களை பராமரித்துக்கொள்வார் – இது மிகவும் முக்கியமானது.

கர்த்தர் எவ்வாறு பதிலளித்தார்?

கர்த்தர் மோசேயை நோக்கி: ஆவியைப் பெற்றிருக்கிற புருஷனாகிய யோசுவா என்னும் நூனின் குமாரனை நீ தெரிந்து கொண்டு, அவன்மேல் உன் கையை வைத்து, அவனை ஆசாரியனாகிய எலெயாசாருக்கும் சபையனைத்திற்கும் முன்பாக நிறுத்தி, அவர்கள் கண்களுக்கு முன்பாக அவனுக்குக் கட்டளை கொடுத்து, இஸ்ரவேல் புத்திரராகிய சபையார் எல்லாரும் அவனுக்குக் கீழ்ப்படியும்படிக்கு, உன் கனத்தில் கொஞ்சம் அவனுக்குக் கொடு.

எண்ணாகமம் 27:18–20

எனக்கு இது பிடித்திருக்கிறது :“உன் அதிகாரம் அனைத்தும்” அல்ல. ஏனென்றால் மோசேக்கு தனித்துவமான அதிகாரம் இருந்தது. ஆனால், உன் அதிகாரத்தில் ஒரு நல்ல பகுதியை அவனுக்குக் கொடு, ஏனென்றால் அவனுக்கு அது தேவைப்படும்.

இஸ்ரவேல் புத்திரராகிய சபையார் எல்லாரும் அவனுக்குக் கீழ்ப்படியும்படிக்கு, உன் கனத்தில் கொஞ்சம் அவனுக்குக் கொடு.
அவன் ஆசாரியனாகிய எலெயாசாருக்கு முன்பாக நிற்கக்கடவன்; அவனிமித்தம் அந்த ஆசாரியன் கர்த்தருடைய சந்நிதானத்தில் வந்து, ஊரீம் என்னும் நியாயத்தினாலே ஆலோசனை கேட்கக்கடவன்; அவருடைய கட்டளையின்படியே, அவனும் அவனோடேகூட இஸ்ரவேல் புத்திரராகிய சபையார் எல்லாரும் போகவும் அவருடைய கட்டளையின்படியே வரவும் வேண்டியது என்றார்.
மோசே தனக்குக் கர்த்தர் கட்டளையிட்டபடியே யோசுவாவை அழைத்துக்கொண்டுபோய், அவனை ஆசாரியனாகிய எலெயாசாருக்கும் சபையனைத்திற்கும் முன்பாக நிறுத்தி,
அவன் மேல் தன் கைகளை வைத்து, கர்த்தர் தனக்குச் சொன்னபடியே அவனுக்குக் கட்டளை கொடுத்தான்.

எண்ணாகமம் 27:20–23

நாற்பது வருடங்களாக அவர்கள் பின்பற்றி வந்த மோசேயிடமிருந்து அவருடைய வாரிசுக்கு இந்த அதிகாரம் கடத்தப்பட்டதை முழு சபையும் பார்க்க வேண்டியிருந்தது. தேவனுடைய மக்கள் அனைவரின் நலனுக்காக இது ஒரு முக்கிய பரிவர்த்தனையாக இருந்தது.

மேலும், இது வெறும் சடங்கு அல்ல, உண்மையில் யோசுவாவுக்கு ஏதோ நடந்தது என்பதல்ல. உபாகமம் 34இல், இந்த சுவாரஸ்யமான குறிப்புரை உள்ளது.

மோசே நூனின் குமாரனாகிய யோசுவாவின்மேல் தன் கைகளை வைத்தபடியினால் அவன் ஞானத்தின் ஆவியினால் நிறையப்பட்டான்; இஸ்ரவேல் புத்திரர் அவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து, கர்த்தர் மோசேக்குக் கட்டளையிட்டபடியே செய்தார்கள்.

உபாகமம் 34:9

கைகளை வைப்பதன் மூலம் யோசுவா ஞானத்தின் ஆவியைப் பெற்றார் என்பதை நாம் காண்கிறோம். இது வெறும் சம்பிரதாயமோ சடங்கோ அல்ல. இது ஒரு உண்மையான பரிவர்த்தனை.

நமதுகடைசிபழையஏற்பாட்டுஉதாரணத்திற்கு, நாம் 2 ராஜாக்கள் 13-க்கு செல்வோம், இது எலிசாவின் வாழ்க்கையின் இறுதிக் காட்சியாகும்.

அவன் நாட்களில் எலிசா மரணத்துக்கு ஏதுவான வியாதியாய்க் கிடந்தான்.

2 இராஜாக்கள் 13:14

இது நிச்சயமாக ஒருவர் எதிர்பார்ப்பது அல்ல. அவர் நோயினால் இறந்தார். ஆனாலும் அவருடைய எலும்புகள் தேவனுடைய வல்லமையினால் நிரம்பியிருந்தன, இறந்த மனிதனின் சடலம் அவனது எலும்புகளைத் தொட்டபோது, இறந்த மனிதன் உயிருடன் வந்தான் (வசனங்கள் 20-21ஐப் பார்க்கவும்). இதை நாம் விளக்க முடியாது. விளக்கத்திற்கு அப்பாற்பட்ட சில விஷயங்கள் உள்ளன.

எனக்கு நடந்த ஒன்றைச் சொல்கிறேன்,

ஏனென்றால் தேவன் செய்யும் எல்லாவற்றிற்கும் மக்கள் எப்போதும் கணக்குக் காட்ட முயற்சிக்கிறார்கள். தென்னாப்பிரிக்காவில் சில வருடங்களுக்கு முன்பு ரூத்தும் நானும் அசெம்பிளி ஆஃப் காட் சர்ச்சில் ஊழியம் செய்து கொண்டிருந்தோம். இளைஞராக இருந்த இணை போதகர், ஸ்குவாஷ் விளையாடிக் கொண்டிருந்தார். அவர் கீழே விழுந்து நான்கு இடங்களில் கையை உடைத்து கொண்டார். எனவே அவர் பிரார்த்தனைக்காக எங்களிடம் வந்தார்.

நான் சொன்னேன், "இது விசித்திரமாய் தோன்றும் என்று எனக்குத் தெரியும், ஆனால் நான் உங்கள் கால்களைச் சரிபார்க்கப் போகிறேன், ஏனென்றால் இதைத்தான் செய்ய தேவன் எனக்குக் காட்டினார். உங்கள் கால்கள் சமமற்றதாக இருந்தால், குறுகிய கால் வளரும், தேவன் உங்களைத் தொட்டதை நீங்கள் அறிவீர்கள்."

பிறகு, "தேவனுக்கு நன்றி சொல்வதில் மிகவும் கவனமாக இருங்கள்" என்றேன். ஏனென்றால், மக்களுக்கு உண்மையான தேவை இருக்கும்போது, அவர்கள் மற்ற நேரங்களில் செய்யாத சில வகையான விசித்திரமான செயல்களையும் செய்வார்கள்.

எனவே அவர் இந்த சடங்கை என்னுடன் கடந்தார்: நான் அவரது கால்களைப் பிடித்தேன். அவற்றில் ஒன்று வளர்ந்தது. தேவன் அவரைத் தொட்டது எனக்குத் தெரியும். மீண்டும் மருத்துவரிடம் சென்று எக்ஸ்ரே எடுக்கப்பட்டது. இதைத்தான் என்னால் விளக்க முடியாது:

அவரது கையில் நான்கு முறிவுகள் இருந்தன. அவைகளில் மூன்று முழுமையாக குணமடைந்தன, நான்காவது இன்னும் உடைந்த நிலையில் இருந்தது. மூத்த போதகர் என்னிடம், ''அதை விளக்குங்கள்''! என்று கூறினார். என்னால் அதை விளக்க முடியாது. 'அவருக்கு எழுபத்தைந்து சதவீத விசுவாசம்தான் இருந்தது' என்று என்னால் சொல்ல முடியும். ஆனால் அது மிகவும் நம்பமுடியாத விளக்கமாக இருக்கும்.

தேவன் செய்யும் அனைத்தும் தங்களுக்குத் தெரியும் என்றும், அனைத்தையும் விளக்க முடியும் என்றும் மக்கள் நினைக்கிறார்கள். ஆனால் என்னால் விளக்க முடியாத பல விஷயங்களை தேவன் செய்கிறார். அவைகளை தேவனிடம் விட்டுவிடுவதில் நான் மிகவும் திருப்தி அடைகிறேன்.

இந்தக் கதையைத் தொடரும்போது:

அப்பொழுது இஸ்ரவேலின் ராஜாவாகிய யோவாஸ் அவனிடத்துக்குப் போய் (எலிசா), அவன்மேல் விழுந்து, அழுது: என் தகப்பனே, என் தகப்பனே, இஸ்ரவேலுக்கு இரதமும் குதிரை வீரருமாயிருந்தவரே என்றான்.

2 இராஜாக்கள் 13:14

எலியாவை இரதத்தில் ஏற்றியபோது எலிசாவும் அதையே சொன்னான் (2 இராஜாக்கள் 2:11ஐ பார்க்க). அது உண்மையில் நம் அனைவருக்கும் ஒரு செய்தியைக் கொண்டுள்ளது. தேவனை உண்மையில் அறிந்த ஒரு மனிதன் ஒரு தேசத்தின் பாதுகாவலனாக இருக்க முடியும், அவன் ஒரு இராணுவத்தை விட பலமாக

இருக்க முடியும். குறிப்பாக தேவபக்தியுள்ள ராஜாவாக இல்லாத யோவாஸ், எலிசா தனது மக்களுக்கு என்னவாக இருந்தார் என்று உணர்ந்தார்.

> **எலிசா அவனைப் பார்த்து: வில்லையும் அம்புகளையும் பிடியும் என்றான்; அப்படியே வில்லையும் அம்புகளையும் பிடித்துக்கொண்டான்.**
>
> **அப்பொழுது அவன் இஸ்ரவேலின் ராஜாவை நோக்கி: உம்முடைய கையை வில்லின்மேல் வையும் என்றான்; அவன் தன் கையை வைத்தபோது, எலிசா தன் கைகளை ராஜாவுடைய கைகள்மேல் வைத்து:**
>
> **கிழக்கே இருக்கிற ஜன்னலைத் திறவும் என்றான்; அவன் அதைத் திறந்தபோது, எலிசா: எய்யும் என்றான்; இவன் எய்தபோது, அவன்: அது கர்த்தருடைய ரட்சிப்பின் அம்பும், சீரியரினின்று விடுதலையாக்கும் ரட்சிப்பின் அம்புமானது; நீர் ஆப்பெக்கிலே சீரியரைத் தீர முறிய அடிப்பீர் என்றான்.**
>
> **2 இராஜாக்கள்13:15–17**

யோவாஸ் அம்புகளால் மூன்று முறை அடித்ததாக நாம் படிக்கிறோம், மூன்று முறை யோவாஸ் சீரியர்களை தோற்கடித்ததைக் காண்கிறோம். இன்னும் பலமுறை அடித்திருக்க வேண்டும் என்பதால் எலிசா அவன் மீது கோபம் கொண்டான்.

நான் இங்கே வெளியே கொண்டு வர விரும்புவது என்னவென்றால், அரசன் வில்லைப் பிடித்தபோது அவன் கைகள் மேல் எலிசா தன் கைகளை வைத்ததுதான். மீண்டும், இது

இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட உலகில் இருக்கிறது, ஆனால் ஒரு நபர் மற்றொருவர் மீது கை வைக்கும் போது ஒரு உண்மையான பகிர்வு நடைபெற முடியும் என்பதை இது காட்டுகிறது.

புதிய ஏற்பாட்டிலிருந்து உதாரணங்கள்

புதிய ஏற்பாட்டில் கைகளை வைப்பதற்கான நோக்கங்களை இப்போது பரிசீலிப்போம்.

சுகம் அளிக்க

முதலாவது, நோய்வாய்ப்பட்டவர்களுக்கு சுகம் அளிக்க. இயேசு தம்முடைய சீஷர்களை தேவனுக்கென்று ஏற்படுத்தியபோது, "விசுவாசிக்கிறவர்களால் நடக்கும் அடையாளங்களாவன..." (மாற்கு 16:17) என்றார். ஐந்தாவது அடையாளம், ''வியாதியஸ்தர்கள் மேல் கைகளை வைப்பார்கள், அப்பொழுது அவர்கள் சொஸ்தமாவார்கள்'' (வசனம் 18). வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், நோயுற்றவர்கள் மீது கைகளை வைப்பது அவர்களுக்கு தேவனுடைய சுகமாக்குதலை பகிர்ந்தளிப்பதற்கான ஒரு வழியாகும். யாக்கோபு 5:14-15ல் நாம் மற்றொரு கட்டளையைக் காண்கிறோம்:

> **உங்களில் ஒருவன் வியாதிப்பட்டால், அவன் சபையின் மூப்பர்களை வரவழைப்பானாக; அவர்கள் கர்த்தருடைய நாமத்தினாலே அவனுக்கு எண்ணெய்பூசி, அவனுக்காக ஜெபம்பண்ணக்கடவர்கள். அப்பொழுது விசுவாசமுள்ள ஜெபம் பிணியாளியை**

இரட்சிக்கும்; கர்த்தர் அவனை எழுப்புவார்;

மூப்பர்கள் அவனுக்காக ஜெபிக்க வேண்டும். அவர்கள் அவன்மேல் கைகளை வைக்க வேண்டும். அவனை எண்ணெயால் அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும். நமக்கு தெரிந்திருப்பதுபோல, எண்ணெய் எப்போதும் பரிசுத்த ஆவியின் ஒரு மாதிரி. எண்ணெய் சுகத்தை உண்டுபண்ணாது, ஆனால் அதை ஒரு அடையாளமாக செய்யும்போது அது நோயுற்ற நபரின் உடலில் பரிசுத்த ஆவியானவர் கட்டவிழ்க்கப்படுவதை குறிக்கிறது.

வெறும் கைகளை வைப்பதற்கும் அல்லது கைகளை வைத்து எண்ணெயால் அபிஷேகம் செய்வதற்கும் என்ன வித்தியாசம்? எண்ணெயால் அபிஷேகம் செய்யாமல் கைகளை வைப்பது சபை உறுப்பினர்களாக இல்லாதவர்களுக்கு இருந்தது. ஆனால் சபையின் அங்கத்தினர்களுக்கு, எண்ணெயால் அபிஷேகம் செய்வது உட்பட்டிருந்தது.

புதிய ஏற்பாடு பொதுவாக ஒவ்வொரு விசுவாசியும் ஒரு சபையின் அங்கமாக இருக்க வேண்டும் என்று சுட்டிக்காட்டுகிறதை நான் மீண்டும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன், ஏனென்றால் அவர் கூறுகிறார், "உங்களில் ஒருவன் (கிறிஸ்தவர்கள்) வியாதிப்பட்டால், அவன் சபையின் மூப்பர்களை வரவழைப்பானாக; அவர்கள் கர்த்தருடைய நாமத்தினாலே அவனுக்கு எண்ணெய்பூசி, அவனுக்காக ஜெபம்பண்ணக்கடவர்கள்'. ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை ஒரு தேவாலயத்திற்கும், ஞாயிறு மாலையில்

மற்றொரு தேவாலயத்திற்கும் சென்றால், எந்த மூப்பர்களைக் கூப்பிடுவோம்? அல்லது அழைப்பதற்கு மூப்பர்கள் இல்லையென்றால், நாம் நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கும்போது என்ன செய்வோம்? வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், புதிய ஏற்பாடு பல்வேறு விதிவிலக்குகளுடன், ஒரு விசுவாசி ஒரு சபையின் உறுப்பினராக இருக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறது. அவர் தலைமைக்கு தெரிந்தவராக இருக்க வேண்டும். அவர்களின் தலைமையை அங்கீகரித்து, அவருக்கு தலைமையின் ஊழியம் கிடைக்க வேண்டும்.

அதை வேறொரு வேதவசனத்துடன் நான் ஆதரிக்கிறேன். இது இந்தக் குறிப்பிட்ட விஷயத்தைப் பற்றியது அல்ல. ஆனால் வெளிப்படுத்துதல் புத்தகம், 2 மற்றும் 3 அதிகாரங்களில், ஏழு சபைகளுக்கு அனுப்பப்பட்ட ஏழு செய்திகள் உள்ளன. ஆனால் சபைகளுக்கு மட்டுமே. சபை இல்லாத எவருக்கும் செய்தி கிடைக்கவில்லை. இந்தக் கருத்தை நான் வலியுறுத்த வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புவதாக உணர்கிறேன். சிலர் மலை ஆடுகளைப் போல இருக்கிறார்கள் அவர்கள் மந்தையை விட முன்னால் இருக்கிறார்கள், மேய்ப்பன் இல்லை. அது ஆபத்தான இடம். மனித அதிகாரத்திற்கு உங்களைக் கீழ்ப்படுத்துவது தாழ்மையானது. ஆனால் தேவன் தாழ்மையானவர்களையே ஆசீர்வதிக்கிறார், பெருமையுள்ளவர்களை எதிர்க்கிறார் (1 பேதுரு 5:5). நாம் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்.

விதிவிலக்குகள் மற்றும் இது பொருந்தாத சூழ்நிலைகள் உள்ளன. ஆனால் நாம் விதியின் ஒரு பகுதியாக இருக்க வேண்டும் என்றால் நாம் விதிவிலக்காக இருக்கக்கூடாது.

பரிசுத்த ஆவியைக் கொடுக்க

சமாரியாவின் ஒரு நகரத்திற்குச் சென்று கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கித்து, அற்புதங்கள் மற்றும் அடையாளங்களால் சான்றளிக்கப்பட்ட பிலிப்பைப் பற்றி அப்போஸ்தலர் 8 இல் வாசிக்கிறோம், மேலும் நகரத்தில் விசுவாசித்த மக்கள் அனைவரும் ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள். "விசுவாசமுள்ளவனாகி ஞானஸ்நானம் பெறுகிறவன் இரட்சிக்கப்படுவான்" (மாற்கு 16:16) என்று இயேசு சொன்னதால் அவர்கள் இரட்சிக்கப்பட்டார்கள். ஆனால் அப்போஸ்தலர்கள் திருப்தியடையவில்லை, ஏனென்றால் ஏதோ ஒன்று குறைவுபடுகிறது என்று அவர்கள் அறிந்திருந்தனர்.

> சமாரியர் தேவவசனத்தை ஏற்றுக்கொண்டதை எருசலேமிலுள்ள அப்போஸ்தலர்கள் கேள்விப்பட்டு, பேதுருவையும் யோவானையும் அவர்களிடத்திற்கு அனுப்பினார்கள். இவர்கள் வந்தபொழுது அவர்களில் ஒருவனும் பரிசுத்தஆவியைப் பெறாமல் கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமத்தினாலே ஞானஸ்நானத்தைமாத்திரம் பெற்றிருந்தவர்களாகக் கண்டு, அவர்கள்

பரிசுத்தஆவியைப் பெற்றுக்கொள்ளும்படி அவர்களுக்காக ஜெபம்பண்ணி,

அப்போஸ்தலர் 8:14–16

பரிசுத்த ஆவியைப் பெறாமல் இரட்சிக்கப்பட முடியும் என்பதற்கு இது மிகத் தெளிவான அறிகுறியாகும். "பரிசுத்த ஆவி தந்தருளப்படுகிறதை" என்று அங்கு பேசப்படுவது மேலே இருந்து மூழ்குவது என்று நான் அழைக்கிறேன் நயாகரா நீர்வீழ்ச்சியில் மூழ்குதல் போல்.

அவர்கள்மேல் கைகளை வைத்தார்கள், அப்பொழுது அவர்கள் பரிசுத்தஆவியைப் பெற்றார்கள். அப்போஸ்தலர் தங்கள் கைகளை அவர்கள்மேல் வைத்ததினால் பரிசுத்தஆவி தந்தருளப்படுகிறதைச் சீமோன் கண்டபோது, அவர்களிடத்தில் பணத்தைக் கொண்டுவந்து: நான் எவன்மேல் என் கைகளை வைக்கிறேனோ, அவன் பரிசுத்தஆவியைப் பெறத்தக்கதாக எனக்கும் இந்த அதிகாரத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் என்றான்.

அப்போஸ்தலர் 8:17–19

அடுத்த அதிகாரத்தில், சவுல் தமஸ்கு சாலையில் இயேசுவை சந்தித்த பிறகு, அவர் தமஸ்குவில் ஒரு வீட்டில் இருந்தபோது, பார்க்க முடியாமல், மூன்று நாட்கள் உபவாசம் இருந்தார். ஒரு சாதாரண சீஷன் – அனனியா – அப்போஸ்தலரோ தீர்க்கதரிசியோ அல்ல – அவரிடம் வந்தார். சவுல் இருந்த வீட்டிற்குச் சென்று, அவர் மீது கைகளை வைத்து,

அவருக்காக ஜெபிக்கும்படி அவர் கர்த்தரிடமிருந்து வழிகாட்டுதலைப் பெற்றிருந்தார். அனனியா சவுலின் மீது கைகளை வைத்தபோது, அவன் பார்வை திரும்பியது, அவன் பரிசுத்த ஆவியில் ஞானஸ்நானம் பெற்றான். கைகளை வைக்குதல் ஒரு விசேஷ ஊழியம் உள்ளவர்களுக்கு மட்டும் அல்ல என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். தேவனுடைய சித்தத்தின் பின்னணியில், எந்தவொரு நபரும் மற்றொருவர் மீது கை வைக்குமாறு வழிநடத்தப்படலாம்.

இது சம்பந்தமாக சொல்வதற்கு எனக்கு ஒரு விசித்திரமான கதை உள்ளது. ரூத்தும் நானும் ஹவாயில் உள்ள கோனாவில் இருந்தோம், நான் மிகவும் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தேன். உண்மையில், நான் இன்னும் குணமடையவில்லை. நாங்கள் பிரதான தெருவில் நடந்து கொண்டிருந்தோம். ஒரு நபர் எங்களிடம் வந்து, “நீங்கள் எனக்காக ஜெபிப்பீர்களா? என் உடல்நிலை சரியில்லை.” என்று கூறினார்.

நான், “உங்களுக்கு என்ன பிரச்சனை?” என்றேன்.

அவர் மின்சாரம் தாக்கியதாகவும், முழுமையாக அது தமக்குள்ள பாய்ந்ததாகவும் கூறினார் (அவர் ஒரு எலக்ட்ரீஷியன்). தோள்கள் செயலிழந்து கைகளை உயர்த்த முடியாமல் போனது.

ஒரு வகையில் நான் அதை செய்ய தயங்கினேன். ஆனால் அவர் விடாப்பிடியாக இருந்தார். எனவே நாங்கள் ஒரு உணவகத்திற்கு

வெளியே நடுத்தெருவில் நின்று ஜெபம் செய்தோம். ரூத் தன் கைகளை அவன் தோள்களில் வைத்தாள். மறுநாள் யூத் வித் எ மிஷனில் நடந்த காலை நேர தியானத்தில் அவர் தலைக்கு மேலே கைகளை உயர்த்தினார். கைகளை வைப்பதன் மூலம் அவர் ஒரு அதிசயத்தை அனுபவித்திருந்தார்!

பின்னர், அரிசோனாவில் நாங்கள் ஊழியம் செய்து கொண்டிருந்த போது, எங்களைப் பார்க்க வந்த அவர், ஒரு டாக்டரிடம் பரிசோதனைக்காகச் சென்றதாகக் கூறினார். டாக்டர் சொன்னாராம், “உன் தோள்களை பரிசோதித்தேன். உன் கைகளை உன் தலைக்கு மேலே கொண்டு செல்வதற்கு எந்த வழியும் இல்லை!” கைகளை வைப்பது என்ன செய்யும் என்பதற்கு இது ஒரு எடுத்துக்காட்டு.

அப்போஸ்தல நடபடிகள் 19இல், பவுல் எபேசுவுக்கு வந்து, அப்பொல்லோவால் கற்பிக்கப்பட்ட யோவான் ஸ்நானகனின் போதனைகளின் சில சீடர்களைக் கண்டார் என்று வாசிக்கிறோம். பவுல் அவர்களுக்குச் சுவிசேஷத்தை விளக்கினார். அவர்கள் கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமத்தில் ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள். பவுல் அவர்கள்மேல் கைகளை வைத்தபோது, அவர்கள் அந்நியபாஷைகளைப் பேசி தீர்க்கதரிசனம் சொன்னார்கள். (அப்போஸ்தலர் 19:1-6ஐப் பார்க்கவும்.) ஆகவே, பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையைக் கடத்துவதற்கு கைகளை வைப்பது மிகவும் வேதப்பூர்வமான ஒரு வழியாகும்.

உண்மையில், புதிய ஏற்பாட்டில் பரிசுத்த ஆவியில் ஞானஸ்நானம் பெறுவதற்கு ஐந்து முக்கிய எடுத்துக்காட்டுகள் உள்ளன. இரண்டு நிகழ்வுகளில் பெந்தெகொஸ்தே நாளில் (அப்போஸ்தலர் 2:1-4) மற்றும் கொர்நேலியு வீட்டில் (அப்போஸ்தலர் 10:44-48) இது தேவனிடமிருந்து அவருடைய இறையாண்மையில் வந்தது. மற்ற மூன்று நிகழ்வுகளில் சமாரியாவில் (அப்போஸ்தலர் 8:14-20), தர்சு பட்டணத்தானாகிய சவுலுடன் (அப்போஸ்தலர் 9:17-18) மற்றும் எபேசுவில் (அப்போஸ்தலர் 19:1-6) – இது கைகளை வைப்பதன் மூலம் கடந்து போனது. தேவன் எவ்வாறு நடத்துகிறார் என்பதுதான் இதில் கேள்வி.

ஆயிரக்கணக்கான மக்களை பரிசுத்த ஆவியின் ஞானஸ்நானத்திற்குள் வழிநடத்தும் பாக்கியத்தை நான் பெற்றிருக்கிறேன். தேவனைத் தேடினால் கிடைக்கும் என்று மக்களை விசுவாசிக்க வைப்பதே எனது தனிப் பலம். நான் மக்கள் மீது கை வைப்பதுண்டு. இருப்பினும், தேவ கிருபையால், ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் தேவனிடமிருந்து நேரடியாகப் பெறுவதை நான் பார்த்திருக்கிறேன்.

சபை பணியாளர்களை நியமிக்க

கைகளை வைப்பதன் அடுத்த நோக்கம் தேவாலயத்தின் பணியாளர்களை நியமிப்பதாகும், சில சமயங்களில் டீக்கன்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். கிரேக்க மொழியில்

டீக்கன் என்ற வார்த்தைக்கு “ஒரு வேலைக்காரன்” என்று அர்த்தம் என்று சில சபைகள் உணர்ந்தார்கள். ஆனால் அவைகள் எப்படி மாறும் என்று எனக்குள் எப்போதும் கேள்வி எழுவதுண்டு. சில சபைகளில் டீக்கன்களின் வாரியத்திற்கு அதிக அதிகாரம் உள்ளது. ‘‘வேலைக்காரர்கள் வாரியம்’’ என்று அழைக்கப்பட்டால் எப்படி இருக்கும்? நம்முடைய சில சொற்களை நாம் குழப்பிவிட்டோம்.

புதிய ஏற்பாட்டு தேவாலயத்தில் அவர்கள் தங்கள் விதவைகளுக்கான பொறுப்பை தவறாமல் ஏற்றுக்கொண்டனர். அப்போஸ்தலர் 6இல், தேவாலயம் ஒரு நல்ல பிரச்சனையில் சிக்கியிருந்தது – அவர்கள் மிக வேகமாக வளர்ந்து கொண்டிருந்தபடியால், தங்கள் ஏழைகள் மற்றும் விதவைகள் அனைவரையும் அவர்களால் கவனிக்க முடியவில்லை. இன்றைய பிரச்சனை என்னவென்றால், சபை அதன் பொறுப்புகளை உணராத படியால் அரசாங்கம் அதின் பல செயல்பாடுகளை பொறுப்பேற்றுள்ளது. சபைக்கு ஏழைகளாய் குறித்த ஒரு பொறுப்பு உள்ளது என்று நான் நம்புகிறேன். அந்தப் பொறுப்பு எப்படி வேண்டுமானாலும் நிறைவேற்றப்பட்டாலும் விசுவாசிகள் அப்போஸ்தலர்களிடம் வந்து, ‘காரியங்கள் சரியாக நடக்கவில்லை, எங்கள் விதவைகள் புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள்’ என்று சொன்னார்கள். எனவே நடவடிக்கை எடுப்பதாக அப்போஸ்தலர் கூறினார்கள். இது ஒரு முக்கியமான சூழ்நிலையாக இருந்தது.

பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களும் சபையை வரவழைத்து சொன்னார்கள்:

> **அப்பொழுது பன்னிருவரும் சீஷர் கூட்டத்தை வரவழைத்து: நாங்கள் தேவ வசனத்தைப் போதியாமல், பந்திவிசாரணை செய்வது தகுதியல்ல.**
> **ஆதலால் சகோதரரே, பரிசுத்தஆவியும் ஞானமும் நிறைந்து, நற்சாட்சி பெற்றிருக்கிற ஏழுபேரை உங்களில் தெரிந்துகொள்ளுங்கள்; அவர்களை இந்த வேலைக்காக ஏற்படுத்துவோம். நாங்களோ ஜெபம்பண்ணுவதிலும் தேவவசனத்தைப் போதிக்கிற ஊழியத்திலும் இடைவிடாமல் தரித்திருப்போம் என்றார்கள்.**
> **அப்போஸ்தலர் 6:2–4**

அப்போஸ்தல ஊழியம் ஜெபம் மற்றும் வார்த்தையை பிரசங்கிக்கும் ஊழியம், நிர்வாகம் அல்ல. நிர்வாகத்தைச் செய்ய மற்றவர்களைப் பெறலாம். ஆனால் அவர்கள் தங்கள் பொறுப்பில் உறுதியாக இருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் கூறினார்கள். எனவே அவர்கள், “உங்களுக்குத் தெரிந்த ஏழு பேரை உங்களுக்குள் தேர்ந்தெடுங்கள்’’ என்றார்கள். அவர்கள் அனைவரும் பரிசுத்த ஆவியால் நிறைந்திருக்க வேண்டும். பரிசுத்த ஆவியால் நிறைந்திருந்தாலொழிய, ஆரம்பகால சபையில் ஒரு டீக்கன் கூட நியமிக்கப்படவில்லை.

இது அப்போஸ்தலர்களின் ஞானம். அப்போஸ்தலர்கள் நிதியைக் கவனிக்கப் போகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் ஆட்களைத்

தேர்ந்தெடுக்க சபைக்கு அனுமதித்தனர். அப்போஸ்தலர்கள் அந்த ஆட்களை ஏற்று, அவர்களை நியமித்து, பணியில் அமர்த்தினார்கள். அதன்பிறகு, சபையால் ஒருபோதும் அந்த மக்களைப் பற்றி புகார் செய்ய முடியவில்லை, ஏனென்றால் சபைதான் தேர்வு செய்தது. தேவன் எவ்வளவு புத்திசாலி என்று காண்கிறீர்களா?

ஆகவே, சபை இந்த மனிதர்களைக் கொண்டுவந்து, "[அவர்களை] அப்போஸ்தலர்களுக்கு முன்பாக நிறுத்தினார்கள்; அவர்கள் ஜெபித்து, அவர்கள்மேல் கைகளை வைத்தார்கள்" (வசனம் 6). அவர்களை நியமித்தார்கள். அப்போஸ்தலர்கள் மிகவும் அலுவலாக இருந்ததால் அவர்களுக்கு உதவியாளர்கள் தேவைப்பட்டனர்.

உதவியாளரின் நிலை மிகவும் முக்கியமானது. அந்த உதவியாளர்களில் இருவருக்கு என்ன நடந்தது என்பதைப் பார்ப்பது சுவாரஸ்யமானது: ஸ்தேவான் முதல் இரத்த சாட்சியாகவும், பிலிப்பு தேவனால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சுவிசேஷகனாகவும் மாறினார். சகோதரனே சகோதரியே, நீங்கள் ஒரு வேலைக்காரன் என்ற நிலையில் தொடங்கினால், அது வேறு ஒன்றுக்கு ஒரு படியாக இருக்கும் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். உண்மையில், நீங்கள் ஒரு வேலைக்காரனாகத் தொடங்கவில்லை என்றால், நீங்கள் உண்மையில் தேவனால் ஒருபோதும் பதவி உயர்வு பெற மாட்டீர்கள், ஏனென்றால் ஏணியின் அடித்தளத்தில் துவங்குபவர்களையே தேவன் உயர்த்துகிறார்.

அப்போஸ்தலர்களை அனுப்ப

புதிய ஏற்பாட்டில் பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்கள் மட்டுமே இருப்பதாக சிலர் நினைக்கிறார்கள். அது உண்மையல்ல. அப்போஸ்தலர்கள் என்று அழைக்கப்பட்ட சுமார் இருபது பேரை நான் எண்ணினேன். பன்னிரண்டு அடித்தள அப்போஸ்தலர்கள் இருந்தனர். பின்னர் பெயர் குறிப்பிடப்பட்ட மற்ற அப்போஸ்தலர்களும் இருந்தனர். அவற்றில் சிலரைப் பார்ப்போம்.

அப்போஸ்தலர் 13இல் அது அந்தியோகியாவில் உள்ள சபையைப் பற்றி பேசுகிறது. அது பல விதங்களில் ஒரு முன்மாதிரி சபையாக இருந்தது. உண்மையில், சில வழிகளில் அது எருசலேமில் உள்ள சபையை விட முன்னேறியது. எருசலேமில் இருந்த சபை "உள்நோக்கும் கவனம்" என்று அழைக்கப்படும் காரியத்தில் சிக்கிக்கொண்டது. இன்று நமது சபைகளில் உள்ள பெரிய பிரச்சனைகளில் இதுவும் ஒன்று. பெரும்பாலான சபைகள் உள்நிலையில் கவனம் செலுத்துகின்றன. இதினிமித்தமாக உண்மையான வேலையில் அவர்களுக்கு கவனம் செலுத்த மிகக் குறைந்த நேரமே உள்ளது – அது என்னவென்றால், நற்செய்தியை ஒருபோதும் கேட்டிராத மக்களுக்கு அதை பிரசங்கிப்பது. ஆனால் அந்தியோகியாவில் உள்ள மக்கள் வேறுபட்ட பார்வையைக் கொண்டிருந்தனர். இது மிகவும் முக்கியமானது.

அந்தியோகியா பட்டணத்திலுள்ள சபையிலே பர்னபாவும், நீகர் என்னப்பட்ட சிமியோனும், சிரேனே ஊரானாகிய லூகியும், காற்பங்கு

தேசாதிபதியாகிய ஏரோதுடனேகூட வளர்க்கப்பட்ட மனாயீனும், சவுலும், தீர்க்கதரிசிகளாயும் போதகர்களாயும் இருந்தார்கள்.

அப்போஸ்தலர் 13:1

தீர்க்கதரிசிகள் மற்றும் போதகர்களை பெற நாம் நம்பிகை உள்ளவர்களானால், அப்போஸ்தலர்களுக்கு வழி திறந்திருக்கும்.

அவர்கள் கர்த்தருக்கு ஆராதனை செய்து, உபவாசித்துக்கொண்டிருக்கிறபோது: பர்னபாவையும் சவுலையும் நான் அழைத்த ஊழியத்துக்காக அவர்களைப் பிரித்துவிடுங்கள் என்று பரிசுத்த ஆவியானவர் திருவுளம்பற்றினார்.

அப்போஸ்தலர் 13:2

பரிசுத்த ஆவியானவர் தேவனாக பேசிக் கொண்டிருந்தார் என்பதை கவனிக்கவும்: 'இந்த இரண்டு பேரையும் நான் அழைத்த ஊழியத்துக்காக பிரித்துவிடுங்கள்.' பரிசுத்த ஆவியானவர் எப்படி சொன்னார் என்று நினைக்கிறீர்கள்? அது ஒரு உருவமற்ற குரல் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா அல்லது அவர் ஐந்து பேரில் ஒருவரின் மூலம் பேசினார் என்று நினைக்கிறீர்களா? நீங்கள் முடிவு செய்யலாம் – தனிப்பட்ட முறையில் இது ஒரு தீர்க்கதரிசன வார்த்தையாக இருந்திருக்கலாம் என்று நான் நம்புகிறேன்.

அப்பொழுது உபவாசித்து ஜெபம்பண்ணி, அவர்கள்மேல் கைகளை வைத்து, அவர்களை அனுப்பினார்கள்.

அப்போஸ்தலர் 13:3

நான் உபவாச ஜெபத்தில் மிகுந்த நம்பிக்கை கொண்டவன். மக்கள் உபவாசித்து ஜெபிக்க கற்றுக் கொள்ளும் வரை சபையில் நடக்க வேண்டிய அநேக காரியங்கள் நடக்காது. இப்போது அவர்கள் இரண்டாவது முறையாக உபவாசம் இருந்தனர். செய்தி வந்தபோது அவர்கள் ஏற்கனவே உபவாசித்துக்கொண்டு இருந்தனர்.

தயவுசெய்து கவனிக்கவும், சில சபைகள் செய்வது போல, அவர்கள் இளைய வாலிபர் குழு இயக்குனரை தேர்வு செய்யவில்லை. அவர்கள் இரண்டு சிறந்த மனிதர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தனர்; அவர்கள் தங்களின் சிறந்தவர்களை அனுப்பினார்கள். வெளியே சென்று ஊழியம் செய்வதற்கான பதவி உயர்வு மேலிடத்திலிருந்து உண்டாகிறது. கீழிருந்து அல்ல. இன்றைய திருச்சபை கற்க வேண்டிய ஒரு மகத்தான பாடம் உள்ளது. "மிஷனரிகள்" (அல்லது நீங்கள் அவர்களை எப்படி அழைத்தலும் சரி) கீழ் வரிசையில் ஏதோ ஒரு சிறிய ஊழியத்தை கொண்டவர்கள் அல்ல; அவர்கள் தேவனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சிறந்த மக்களாக இருக்க வேண்டும். நமது உள் அமைப்பில் முற்றிலும் தவறான முக்கியத்துவத்தை நாம் கொண்டு, தேவனுடைய தரிசனம் இல்லாமல் போகும் அளவிற்கு நம்மை குறித்தே சிந்திக்கிறவர்களாக மாறி விட்டோம்.

இதைச் சொல்வதற்காக நீங்கள் என்னை மன்னிப்பீர்கள் என்று நம்புகிறேன். ஆனால் பரிசுத்த ஆவியின் தற்போதைய நகர்வில் பலர், குறைந்தபட்சம் சில நாடுகளில், தோலமியின் நாட்களில் இருந்த விண்வெளி

ஆராய்ச்சியாலர்களை போல இருக்கிறார்கள். எனக்கு விண்வெளியைப் பற்றி அதிகம் தெரியாது. ஆனால் சூரியன் பூமியைச் சுற்றி வருகிறது என்று தோலமி உறுதியாக நம்பினார். கோப்பர்நிக்கஸ் வந்தபோது, "அது சரியில்லை; அது முற்றிலும் மாறுபட்டது. பூமிதான் சூரியனைச் சுற்றி வருகிறது" என்று கூறினார். இதை கூறியதற்காக, சபை கோப்பர்நிக்கஸைக் கொலை செய்ய விரும்பியது. அவர் உயிர் தப்பினார். சபை ஏன் அவ்வளவு வருத்தப்பட்டது? ஏனெனில் கோப்பர்நிக்கஸின் கோட்பாடு அவர்களின் மரபுகளுக்கு முரணானதாக இருந்தது.

அநேக கிறிஸ்தவர்கள் இன்னும் தோலமியின் காலத்தில் வாழ்கிறார்கள் என்று நான் சொல்கிறேன். குமாரனாகிய தேவன் நம்மைச் சுற்றி வருகிறார் என்று அவர்கள் இன்னும் நம்புகிறார்கள். அது முற்றிலும் வேறுபட்டது என்பதை அவர்கள் இன்னும் கற்றுக்கொள்ளவில்லை. நாம் குமாரனைச் சுற்றி வருகிறோம். இயேசு நம் நன்மைக்காக இங்கு இல்லை; அவருடைய மகிமைக்காக நாம் இருக்கிறோம். நாம் பாடும் சில பாடல்கள் இயேசு நமக்காக என்ன செய்வார் என்பதில் முழு கவனம் செலுத்துகிறது. அது அற்புதமானது, ஆனால் இயேசுவுக்காக நாம் என்ன செய்வோம் என்பதை நாம் வலியுறுத்த வேண்டும்.

அந்தியோகியாவில் உள்ள சபை அதன் சிறந்த இரண்டு மனிதர்களை அனுப்பியது. அவர்கள் வெளியே அனுப்பப்பட்டபோது அவர்கள் தீர்க்கதரிசிகளாகவும்

போதகர்களாகவும் இருந்தனர். ஆனால் அப்போஸ்தலரின் அடுத்த அதிகாரத்தில் அதே இரண்டு மனிதர்களைப் பற்றி நீங்கள் படித்தால், அது ஒரு கட்டத்தில் கூறுகிறது:

> **பட்டணத்து ஜனங்கள் பிரிந்து, சிலர் யூதரையும் சிலர் அப்போஸ்தலரையும் சேர்ந்துகொண்டார்கள்.**
> **அப்போஸ்தலராகிய பர்னபாவும் பவுலும் அதைக் கேட்டபொழுது, தங்கள் வஸ்திரங்களைக் கிழித்துக்கொண்டு, கூட்டத்துக்குள்ளே ஓடி, உரத்த சத்தமாய்...**
>
> **அப்போஸ்தலர் 14:4,14**

பர்னபாவும் பவுலும் அப்போஸ்தலர்களாக மாறியிருப்பதைக் காண்கிறோம். அவர்கள் எப்படி அப்போஸ்தலர்களாக மாறினார்கள்? பரிசுத்த ஆவியானவரின் வழிநடத்துதலின் படி ஒரு சபையிலிருந்து அனுப்பப்படுவதன் மூலம்.

அப்போஸ்தலன் என்ற வார்த்தையின் பொருள் ''வெளியே அனுப்பப்பட்டவர்'' என்பதாகும். நாம் வெளியே அனுப்பப்படவில்லை என்றால் நாம் அப்போஸ்தலரல்ல. முதல் பன்னிருவரில் இல்லாத இரண்டு மனிதர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள், அவர்கள் இப்போது அப்போஸ்தலர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். பரிசுத்த ஆவியானவரின் நியமனத்தால் அவர்கள் அப்போஸ்தலர்களாகிறார்கள். அவர்கள் ஜெபித்து, உபவாசித்து, தேவனை ஆராதித்துக்கொண்டிருந்தபோது பரிசுத்த ஆவியானவரின் சத்தத்தைக் கேட்டார்கள்.

சபையின் தலைமைத்துவம் அந்த வரிசையைப் பின்பற்றும்போது, அப்போஸ்தலர்கள் வெளிப்படுவதைக் காண்போம்.

மூப்பர்களை ஏற்படுத்த

புதிய ஏற்பாட்டில் கைகளை வைப்பதன் அடுத்த பயன்பாடு மூப்பர்களை ஏற்படுத்துவதாகும். நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் அப்போஸ்தலர் நடபடிகளின் அதே அத்தியாயத்தில், நாம் வாசிக்கிறோம்:

அல்லாமலும் [இரண்டு அப்போஸ்தலர்கள், பர்னபா மற்றும் பவுல்]... அந்தந்தச் சபைகளில் அவர்களுக்கு மூப்பர்களை ஏற்படுத்திவைத்து...

அப்போஸ்தலர் 14:23

மூப்பர்களின் நியமனம் ஆரம்பத்தில் அப்போஸ்தலர்களிடமிருந்து வந்தது.

எபேசு நகரத்தில் தனது பிரதிநிதியாக இருந்த தீமோத்தேயுவுக்கு எழுதுகையில், ஒரு மூப்பராக இருக்க வேண்டிய நபரைப் பற்றி பவுல் தீமோத்தேயுவுக்கு அறிவுறுத்துகிறார்.

நன்றாய் விசாரணைசெய்கிற மூப்பர்களை, விசேஷமாகத் திருவசனத்திலும் உபதேசத்திலும் பிரயாசப்படுகிறவர்களை, இரட்டிப்பான கனத்திற்குப் பாத்திரராக எண்ணவேண்டும்.

1 தீமோத்தேயு 5:17

புதிய ஏற்பாட்டில் "இரட்டிப்பான கனம்" என்ற சொற்றொடரை நீங்கள் பகுப்பாய்வு செய்தால், அது ஒருவித நிதி ஊதியம் என்று பொருள். மரியாதை என்ற வார்த்தை

வெற்று தலைப்பு மட்டுமல்ல, மக்களின் தேவைகளை நீங்கள் கையாளும் விதத்தில் நீங்கள் மரியாதை காட்டுகிறீர்கள் என்று அர்த்தம். இங்கே ஊதியத்தின் தரத்தை வேதம் வகுத்துள்ளதை காண்கிறோம்; தேவனுடைய வார்த்தைக்கு தங்கள் நேரத்தை முழுமையாகக் கொடுப்பவர்கள், அவர்கள் கொடுக்கும் நேரத்திற்கு ஏற்ப, அவர்கள் ஊழியத்தை பெறும் மக்களிடமிருந்து ஊதியம் பெற வேண்டும்.

மூப்பர்களை எவ்வாறு நடத்துவது என்பது பற்றி பவுல் தொடர்ந்து கூறுகிறார், ‘மூப்பனானவனுக்கு விரோதமாக ஒருவன் செய்யும் பிராதை இரண்டு மூன்று சாட்சிகள் இல்லாமல் நீ ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது’ (வசனம் 19). அது மிகவும் முக்கியமானது. குறைந்த பட்சம் இரண்டு சாட்சிகளால் ஆதரிக்கப்படாவிட்டால், மூப்பர் பதவியில் இருக்கும் ஒரு மனிதருக்கு எதிரான குற்றச்சாட்டை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது. பலமுறை தேவனுடைய மனிதர்கள் அவதூறாகப் பேசப்பட்டு, சாட்சிகளைக் கோராமல் மக்கள் அவதூறுகளை எடுத்துக் கொண்டுள்ளனர்.

அதை ஒருபோதும் செய்யாதீர்கள், ஏனென்றால் ஊழியத்தில் உள்ளவர்களைத் தாக்கும் சாத்தானின் முக்கிய வழிகளில் ஒன்று அவர்கள் மீது பொய்யான குற்றச்சாட்டுகளை எழுப்புவதாகும். இதோ பாதுகாப்பு: ஒரு மூப்பருக்கு எதிரான குற்றச்சாட்டை குறைந்தபட்சம் இரண்டு அல்லது மூன்று நேரில் கண்ட சாட்சிகள் ஆதரிக்காத வரையில் அதை ஏற்றுக்கொள்ளாதீர்கள். அந்த விதியில் நாம்

ஒட்டிக்கொண்டால் சபையில் பல விஷயங்கள் மாறும்.

பவுல் அதே அதிகாரத்தில் தொடர்கிறார்:

நீ பட்சபாதத்தோடே ஒன்றும் செய்யாமலும், விசாரிக்குமுன் நிருணயம்பண்ணாமலும், இவைகளைக் காத்து நடக்கும்படி, தேவனுக்கும், கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவுக்கும், தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட தூதருக்கும் முன்பாக, உறுதியாய்க் கட்டளையிடுகிறேன்.

ஒருவன்மேலும் சீக்கிரமாய்க் கைகளை வையாதே; மற்றவர்கள் செய்யும் பாவங்களுக்கும் உடன்படாதே; உன்னைச் சுத்தவானாகக் காத்துக்கொள்.

1 தீமோத்தேயு 5:21—22

இது மூப்பர்களை நியமிப்பதற்கான சூழலோடு தொடர்புடையது. எனவே பவுல், ''சீக்கிரமாக ஒருவன் மேலும் கைகளை வைக்காதே,'' என்று கூறும்போது நாம் அவசரமாக ஒரு மூப்பரை நியமிக்கக்கூடாது என்று அர்த்தமாகும். நாம் தேவனுடைய மனதைக் கொண்டிருக்க ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். அந்த மனிதனுக்குத் தேவையான தகுதிகளும் இருக்க வேண்டும். கைகளை எடுப்பதை விட கைகளை வைப்பது மிகவும் எளிதானது. நாம் ஒரு மூப்பரை நியமித்த பின்பு, தவறான நியமனத்தை செய்திருந்தோம். ஆனால் அது ஒரு மோசமான பிரச்சனை. பவுல் தீமோத்தேயுவிடம் மிகவும் கவனமாக இருக்குமாறும், அது தேவனுடைய தேர்வு என்பதில் உறுதியாக இருக்கும் வரை

யாரையும் மூப்பர்களாக நியமிக்க கைகளை வைக்க வேண்டாம் என்றும் கூறுகிறார்.

பின்னர் பவுல் கூறுகிறார், ‘‘பிறனுடைய பாவத்திற்கு உடன்படாதே’’, ஏனென்றால் நாம் தகுதியற்ற ஒரு மூப்பரை நியமித்தால் அவன் சபையையும் தேவனுடைய மக்களையும் சுரண்டலாம் அவருடைய பாவங்களில் நமக்கும் பங்கு இருக்கிறது. நாம் மிகவும் கவனமாக இருக்க வேண்டும்.

கைகளை வைப்பது என்பது ஒரு சிறிய விஷயம் அல்ல, இவை அனைத்திலிருந்தும் எத்தனை பாடங்கள் வெளிவருகின்றன என்பதைப் பார்க்கிறோம். இந்த எல்லா நிகழ்வுகளிலும் கைகளை வைப்பதன் நோக்கம் — ஊழியர்களோ, அப்போஸ்தலர்களோ மூப்பர்களோ — அது அதிகாரத்தை கடந்துபோக செய்வதற்கு, பிரித்து வைப்பதற்கு, அங்கீகரிப்பதற்கு மற்றும் ஒரு நபரை ஊழியத்திற்கு ஆயத்தப்படுத்துவது.

ஒரு ஆவிக்குரிய வரத்தை வழங்க (கரிஸ்மா)

பவுல் ரோம கிறிஸ்தவர்களுக்கு, ‘நீங்கள் ஸ்திரப்படுவதற்காக ஆவிக்குரிய சில வரங்களை உங்களுக்குக் கொடுக்கும்படிக்கும் உங்களைக் காண வாஞ்சையாயிருக்கிறேன்’ என்று எழுதினார். (ரோமர் 1:10-11ஐப் பார்க்கவும்.) ஆனால் அவர் அந்த நேரத்தில் செல்லவில்லை. பின்னர் சென்றார். அதே சூழலில், தீமோத்தேயுவுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் பவுல் கூறுகிறார்:

இதினிமித்தமாக, நான் உன்மேல் என் கைகளை வைத்ததினால் உனக்கு உண்டான தேவவரத்தை நீ அனல்மூட்டி எழுப்பிவிடும்படி உனக்கு நினைப்பூட்டுகிறேன்.

2 தீமோத்தேயு 1:6

பவுலின் கைகளை வைப்பதன் மூலம் தீமோத்தேயுவுக்கு ஒரு வரம் கடத்தப்பட்டது. அங்கு பயன்படுத்தப்படும் கிரேக்க வார்த்தை கரிஸ்மா, அதிலிருந்து கரிஸ்மாடிக் என்ற வார்த்தை நமக்கு கிடைக்கிறது. தீமோத்தேயுவுக்கு அளிக்கப்பட்ட கரிஸ்மா அப்போஸ்தலத்துவம் என்பது எனது தனிப்பட்ட கருத்து. நான் உங்களுக்கு வேதத்திலிருந்து காட்டுகிறேன்.

தெசலோனிக்கேயர்களுக்கு முதல் கடிதம் மூன்று மனிதர்களால் எழுதப்பட்டது – இது புதிய ஏற்பாட்டில் மிகவும் சாதாரணமானது: பவுல், சில்வானு (இது சீலா என்று சொல்லும் மற்றொரு வழி) மற்றும் தீமோத்தேயு. அவர்கள் கடிதம் எழுதியவர்கள். அந்தக் கடிதத்தின் 2-வது அத்தியாயத்தில், இதே மனிதர்கள்—பவுல், சீலா மற்றும் தீமோத்தேயு— கூறினார்கள்:

நாங்கள் கிறிஸ்துவின் அப்போஸ்தலராக உங்களுக்குப் பாரமாயிருக்கக்கூடியவர்களானாலும், உங்களிடத்திலாவது, மற்றவர்களிடத்திலாவது, மனுஷரால் வரும் மகிமையை நாங்கள் தேடவில்லை.

1 தெசலோனிக்கேயர் 2:6

எனவே அந்த மூன்று பேரும்—பவுல், சீலா மற்றும் தீமோத்தேயு—அப்போஸ்தலர்களாக

இருந்தனர். அப்போஸ்தலர்களின் ஊழியம் காலாவதியாகிவிடவில்லை. ஏனென்றால் எபேசியர் 4இல் தேவன் அப்போஸ்தலர்களை சபையில் எவ்வளவு காலத்திற்கு வைத்ததாகக் கூறுகிறார் – "நாம் அனைவரும் தேவனுடைய குமாரனைப் பற்றும் விசுவாசத்திலும் அறிவிலும் ஒருமைப்பட்டவர்களாகி'', (வசனம் 11). நேர்மையான மனம் கொண்ட எவரும் நாம் இன்னும் விசுவாசத்தின் ஒற்றுமைக்கு வரவில்லை என்பதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். அது சரியா? எனவே, அப்போஸ்தலர்கள், தீர்க்கதரிசிகள், சுவிசேஷகர்கள், போதகர்கள் மற்றும் போதகர்கள் – அனைவரும் வேலை முடியும் வரை தேவை.

முதல் பன்னிரண்டு பேரைத் தவிர அப்போஸ்தலர்கள் என்று அழைக்கப்படும் நான்கு மனிதர்கள் இப்போது நம்மிடம் உள்ளனர்: பவுல், பர்னபா, சீலா மற்றும் தீமோத்தேயு. அவர்கள் அனைவரும் பெந்தெகொஸ்தே நாளுக்குப் பிறகு நியமிக்கப்பட்டனர். மேலும் பலர் உள்ளனர் மொத்தம் 28. (முழு விளக்கத்திற்கு, எனது புத்தகமான, தேவனுடைய சபையை மறுபடியும் கண்டடைதல்-ஐ பார்க்கவும் © 2006 டெரிக் பிரின்ஸ் மினிஸ்ட்ரீஸ்–சர்வதேசம்.)

தீமோத்தேயுவின் அப்போஸ்தலதத்துவம்

தீமோத்தேயு ஒரு அப்போஸ்தலன் என்று அழைக்கப்படுவதை நான் சுட்டிக்காட்டினேன்.

ஆனால் அவர் எப்படி அப்போஸ்தலன் ஆனார்? இது ஒரு மிக முக்கியமான கேள்வி, ஏனென்றால் தேவாலயத்தில் நமக்கு அப்போஸ்தலர்கள் மிகவும் தேவைப்படுகிறார்கள். வெளிப்படுத்துதலின் புத்தகத்தில், இயேசு எபேசு சபையைப் பாராட்டினார் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும், ஏனென்றால் அவர்கள் அப்போஸ்தலர்கள் என்று தங்களை சொல்லிக்கொண்டவர்களை சோதித்து, அவர்கள் அப்போஸ்தலர் அல்லாதவர்கள் என்றும், பொய்யர்கள் என்றும் கண்டார்கள் (வெளிப்படுத்துதல் 2:2ஐப் பார்க்கவும்). அப்போஸ்தலர் என்று கூறுகிறவர்களின் கூற்றை நாம் ஏற்கக் கூடாது – அவர்கள் சோதிக்கப்பட வேண்டும். பொய்யர்கள் அக்கினி கடலில் முடிவடைவார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம் (வெளிப்படுத்துதல் 21:8). இது மிகவும் தீவிரமான பிரச்சினை. யாரேனும் ஒருவர் தன்னை அப்போஸ்தலன் என்று கூறிக்கொண்டு, உண்மையில் இல்லை என்றால், அவர் அக்கினி கடலுக்குச் செல்கிறார்.

அப்போஸ்தலர் 16ல் இந்த சூழ்நிலையைப் பார்ப்போம். பவுல் சீலாவுடன் தனது இரண்டாவது மிஷனரி பயணத்தைத் தொடங்கி இருக்கிறார்:

> **அதன்பின்பு அவன் தெர்பைக்கும் லீஸ்திராவுக்கும் போனான். அங்கே தீமோத்தேயு என்னப்பட்ட ஒரு சீஷன் இருந்தான்; அவன் தாய் விசுவாசமுள்ள யூதஸ்திரீ, அவன் தகப்பன் கிரேக்கன்.**

அவன் லீஸ்திராவிலும் இக்கோனியாவிலுமுள்ள சகோதரராலே நற்சாட்சி பெற்றவனாயிருந்தான்.

அப்போஸ்தலர் 16:1–2

சபைக்குள் குறிப்பிடத்தக்க பதவியை வகிக்கும் எவருக்கும் பொதுவாக தேவைப்படும் ஒரு விஷயம் என்னவென்றால், அவர்கள் தங்கள் சொந்த சபையிலிருந்து ஒரு நல்ல சாட்சியைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். சொந்த மக்களால் அவர்களைப் பற்றி நன்றாகச் சொல்ல முடியாவிட்டால், மற்றவர்கள் அவர்களைப் பற்றி என்ன சொல்கிறார்கள் என்பது முக்கியம் அல்ல.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, நாங்கள் எருசலேமில் இருந்தபோது ஒரு பெண் ஸ்வீடனில் இருந்து எங்களிடம் சக பணியாளராக அனுப்பப்பட்டார். எனது முதல் மனைவி லிடியா, மிகவும் கூர்மையாக இருக்கக்கூடியவர், பரிந்துரைகள் அனைத்தையும் படித்தார். அவள் சொன்னாள், "ஒரே ஒரு விஷயம் தவறுகிறது – அவளுடைய சொந்த சபையிலிருந்து எந்த பரிந்துரையும் இல்லை." நாங்கள் அவளை ஏற்றுக்கொண்டோம், ஆனால் அவள் பல பிரச்சனைகளுக்கு ஆதாரமாக இருந்ததால் கசப்புடன் வருந்தினோம். ஒரு நபரைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது, அவர்களுடன் வாழ்ந்த, அவர்களுடன் பணிபுரிந்த மற்றும் அவர்களை அறிந்தவர்களிடமிருந்து மிக முக்கியமாக பரிந்துரை இருக்க வேண்டும். அந்த நபர்கள் அவர்களை பரிந்துரைக்கவில்லை என்றால், வேறு எந்த பரிந்துரையும் மதிப்புக்குரியது அல்ல.

தீமோத்தேயு, தான் ஊழியம் செய்து கொண்டிருந்த அல்லது வாழ்ந்த சபைகளின் மூப்பர்களிடமிருந்து ஒரு நல்ல சாட்சியைப் பெற்றிருந்தார். எனவே பவுல் அவரை அழைத்துச் சென்று, "நீ என்னுடன் வா" என்றார். நாம் இதை மிகவும் கவனமாக பின்பற்ற வேண்டும். ஆனால் பின்னர் பவுல் தீமோத்தேயுவிடம் கூறியதை வாசிக்கிறோம்:

> **மூப்பராகிய சங்கத்தார் உன்மேல் கைகளை வைத்தபோது தீர்க்கதரிசனத்தினால் உனக்கு அளிக்கப்பட்ட வரத்தைப்பற்றி அசதியாயிராதே.**
>
> **1 தீமோத்தேயு 4:14**

என் முடிவு என்னவென்றால், தீமோத்தேயு பவுல் மற்றும் சீலாவுடன் வெளியே செல்ல வேண்டும் என்று ஒரு தீர்க்கதரிசன வார்த்தை கொடுக்கப்பட்டது. அந்த தீர்க்கதரிசன வார்த்தையின் அடிப்படையிலும், அவருடைய குணாதிசயங்களை அறிந்திருந்ததாலும், உள்ளூர் பெரியவர்கள் தீமோத்தேயு மீது கைகளை வைத்து அவரை வெளியே அனுப்பினர். அவர் அப்போஸ்தலத்துவத்தின் வரத்தை (அல்லது கரிஸ்மாவை) பெற்றார். அப்படித்தான் நான் புரிந்துகொண்டுள்ளேன்.

2 தீமோத்தேயு 1:6ல், பவுல் தீமோத்தேயுவிடம், "நான் உன்மேல் என் கைளை வைத்ததினால் உனக்கு உண்டான தேவவரத்தை நீ அனல்மூட்டி எழுப்பிவிடும்படி உனக்கு நினைப்பூட்டுகிறேன்" என்று நாம் ஏற்கனவே படித்ததைச் சமப்படுத்த வேண்டும். அதைப் புரிந்துகொள்ள பல வழிகள் இருக்கலாம்.

மிகவும் சாத்தியமான வழி என்னவென்றால், லிஸ்தீராவில் தீர்க்கதரிசனம் கொடுக்கப்பட்டு முறையாக சோதிக்கப்பட்டபோது (திமோத்தேயு, பவுல் மற்றும் சீலாவுடன் வெளியே செல்ல வேண்டும் என்று கூறிய தீர்க்கதரிசனம்), மூப்பர்கள், 'நாங்கள் அவரை ஆதரிக்கிறோம்' என்று கூறினார்கள். பவுல், 'நான் அவரை ஏற்றுக்கொள்கிறேன்' என்றார். பின்பு பவுலும் மூப்பர்களும் அவர்மீது கைகளை வைத்து, அப்போஸ்தலத்துவத்தின் கரிஸ்மாவை (கிருபா வரத்தை) அவருக்குக் கொடுத்தார்கள்.

தீர்க்கதரிசனம் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதைக் கவனிக்க வேண்டியது அவசியம். பவுல் தீமோத்தேயுவுக்கு எழுதுகிறார்:

> **குமாரனாகிய தீமோத்தேயுவே, உன்னைக்குறித்து முன் உண்டான தீர்க்கதரிசனங்களின்படியே, நீ அவைகளை முன்னிட்டு நல்ல போராட்டம்பண்ணும்படி, இந்தக் கட்டளையை உனக்கு ஒப்புவிக்கிறேன்; நீ விசுவாசமும் நல்மனச்சாட்சியும் உடையவனாயிரு.**
>
> **1 தீமோத்தேயு 1:18**

தீர்க்கதரிசனத்தின் உண்மையான நோக்கம் இதுதான்: எதிர்ப்பைச் சந்திக்கப் போகிற ஒருவரை ஊக்குவிப்பதும், தேவன் அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார் என்பதை அவர்கள் அறிந்துகொள்வதும் ஆகும். நியூசிலாந்தில் நன்கு அறியப்பட்ட ஒரு கிறிஸ்தவத் தலைவர் அமெரிக்காவில் இருந்தபோது அவர் மீது ஒரு தீர்க்கதரிசனம் கூறபட்டது. அவர் ஒரு குறிப்பிட்ட பணியைச் செய்ய வேண்டும்

என்று வெளிப்படுத்தபட்டது. பின்பு அவர் மிகவும் மனச்சோர்வடைந்து, விட்டுவிடலாம் என்று எண்ணியபோது, அவர் தீமோத்தேயுவில் இந்த வசனத்தைப் படித்தார். ‘‘நான் தீர்க்கதரிசனங்களின்படி நடக்கப் போகிறேன்’’ என்று கூறினார். இதுவே நியூசிலாந்து மற்றும் பல நாடுகளை அசைத்த அவருடைய ஊழியத்தில் அவரை நிலைநிறுத்திய ஒன்றாக மாறியது.

பரிசுத்த ஆவியில் கொடுக்கப்பட்டால் தீர்க்கதரிசனம் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கதாக இருக்கும். இன்றைய தீர்க்கதரிசனங்களில் பெரும்பாலானவை ‘‘கரிஸ்மாட்டிக் குறி சொல்லுதல்’’ என்று நான் அழைக்கிறேன். மக்கள் உள்ளே வந்து, உங்கள் மீது கைகளை வைத்து, ‘‘நீங்கள் இதைச் செய்வீர்கள், அதைச் செய்வீர்கள்’’ என்று கூறுகிறார்கள். ஒருவேளை நடக்கலாம் – ஆனால் பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில், அது நடக்காது. தீர்க்கதரிசனம் மற்றும் குறி சொல்வதற்கு இடையே மிக மெல்லிய கோடு உள்ளது. ஜோசியக்காரர்கள் உண்மையைச் சொல்ல முடியும் என்பது நமக்குத் தெரியும். அப்போஸ்தலர் 16இல், பவுலும் சீலாவும் யார் என்பதை முதலில் அடையாளம் கண்டுகொண்ட ஒரு குறி சொல்லும் பெண் இருந்தாள். பிலிப்பி பட்டணத்தில் வேறு யாருக்கும் முன்பாக, அவர்கள் ‘‘உன்னதமான தேவனுடைய ஊழியர்கள், இரட்சிப்பின் வழியை நமக்கு அறிவிக்கிறார்கள்’’ என்பதை அவள் அறிந்திருந்தாள். இருப்பினும், அவள் சாத்தானின் வேலைக்காரியாக இருந்தாள். (அப்போஸ்தலர் 16:16-19 பார்க்கவும்.)

ஆபத்துகள் மற்றும் பாதுகாப்புகள்

குறிப்பிடப்பட்ட இரண்டு ஆபத்துகளைப் பார்ப்போம். முதலாவதாக, தகுதியற்ற ஒருவரை ஆதரிப்பது –ஏனென்றால் நாம் அதைச் செய்தும் அது பலனளிக்காதபோது, அவர்கள் செய்யும் குழப்பத்திற்கு நாம் ஓரளவு பொறுப்பாவோம்.

இரண்டாவதாக நான் ஆவிக்குரிய அசூசி என்று அழைக்கும் காரியம் இருக்கிறது. ஒரு தீய ஆவியிலிருந்து விடுபடுவதற்காக நாம் யாரோ ஒருவர் மீது கை வைக்கலாம். ஆனால் நம்மை எவ்வாறு பாதுகாத்துக் கொள்வது என்பதை நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இது இருவழி பரிவர்த்தனையாக இருக்கலாம். ஒன்று நாம் தேவனுடைய ஆவியை வழங்கலாம், அல்லது அந்த தீய ஆவி நம்மை பாதிக்கலாம். நான் இராணுவத்தில் இருந்த ஒரு சந்தர்ப்பம் எனக்கு நினைவிருக்கிறது. எங்களில் ஒரு குழு கடுமையான மன அழுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு நபர் மீது கை வைத்தது. கர்த்தருடைய வழிநடத்துதல் உண்மையில் எங்களிடம் இல்லை; நாங்களே அதை செய்தோம். என்ன நடந்தது தெரியுமா? நாங்கள் அனைவரும் எங்களை பாதுகாத்துக் கொள்ளாததால் மன அழுத்தத்தால் தாக்கப்பட்டோம்.

நாம் ஒருவர் மீது கை வைக்கும் போது, நமக்கு பாதுகாப்பு தேவை. ஜெபத்தினாலும் தாழ்மையினாலும் இதைப் பெறுகிறோம். நாம் பரிசுத்த ஆவியால் வழிநடத்தப்பட வேண்டும்: ‘‘எவர்கள் தேவனுடைய ஆவியினாலே நடத்தப்படுகிறார்களோ, அவர்கள்

தேவனுடைய புத்திரராயிருக்கிறார்கள்'' (ரோமர் 8:14). நாம் இயேசுவின் இரத்தத்தால் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் மற்றும் இயேசுவின் இரத்தத்தின் கீழ் நம்மை எப்படி வைத்திருக்க வேண்டும் என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இயேசுதம்சீடர்களிடம், "...சத்துருவினுடைய சகல வல்லமையையும் மேற்கொள்ளவும் உங்களுக்கு அதிகாரங் கொடுக்கிறேன்; ஒன்றும் உங்களைச் சேதப்படுத்தமாட்டாது'' (லூக்கா 10:19) என்று கூறியதை மனதில் கொள்ளுங்கள்.

எழுத்தாளரைப் பற்றி

டெரிக் பிரின்ஸ் (1915–2003) பிரிட்டிஷ் பெற்றோருக்கு இந்தியாவில் பிறந்தார். இங்கிலாந்தின் ஈட்டன் கல்லூரி மற்றும் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்தில் கிரேக்கம் மற்றும் லத்தீன் மொழி அறிஞராகப் படித்த அவர், கிங்ஸ் கல்லூரியில் பண்டைய மற்றும் நவீன தத்துவத்தில் பெல்லோஷிப்பைப் பெற்றார். கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகம் மற்றும் ஜெருசலேமில் உள்ள எபிரேய பல்கலைக்கழகத்தில் எபிரேய மற்றும் அராமிய மொழிகளை உள்ளிட்ட பல நவீன மொழிகளைக் கற்றார்.

இரண்டாம் உலகப் போரில் பிரிட்டிஷ் ராணுவத்தில் பணியாற்றிய போது, அவர் வேதத்தைப் படிக்கத் தொடங்கினார் மற்றும் இயேசு கிறிஸ்துவுடன் ஒரு வாழ்க்கையை மாற்றும் அனுபவத்தைப் பெற்றார். இந்த சந்திப்பில் இருந்து அவர் இரண்டு முடிவுகளுக்கு வந்தார்: முதலில், இயேசு கிறிஸ்து உயிருடன் இருக்கிறார்; இரண்டாவதாக, பைபிள் ஒரு உண்மையான, பொருத்தமான, தற்காலத்திற்கு ஏற்ற புத்தகம். இந்த முடிவுகள் அவருடைய வாழ்க்கையின் முழு போக்கையும் மாற்றியது, பின்னர் அவர் பைபிளைப் படிப்பதிலும் கற்பிப்பதிலும் தன்னை அர்ப்பணித்தார்.

பைபிளையும் அதன் போதனைகளையும் தெளிவாகவும் எளிமையாகவும் விளக்கும் டெரிக்கின் முக்கிய வரம், மில்லியன் கணக்கான உயிர்களில் நம்பிக்கையின் அடித்தளத்தை உருவாக்க உதவியது. அவரது சபை பிரிவு சார்பற்ற, பிரிவினைவாதம் இல்லாத அணுகுமுறை அவரது போதனையை அனைத்து இன மற்றும் மத பின்னணியிலிருந்தும் மக்களுக்குச் சமமாக பொருத்தமானதாகவும் பயனுள்ளதாகவும் ஆக்கியுள்ளது.

அவர் 80 க்கும் மேற்பட்ட புத்தகங்கள், 600 ஆடியோ மற்றும் 110 வீடியோ போதனைகளின் ஆசிரியர் ஆவார், அவற்றில் பல, 100க்கும் மேற்பட்ட மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அவரது தினசரி வானொலி ஒலிபரப்பு அரபி, சீன (அமோய், கான்டோனீஸ், மாண்டரின், ஷாங்காயீஸ், ஸ்வாடோ), குரோஷியன், ஜெர்மன், மலகாஸி, மங்கோலியன், ரஷ்யன், சமோவான், ஸ்பானிஷ், பஹாசா இந்தோனேசிய மற்றும் டோங்கன் மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. வானொலி நிகழ்ச்சி தொடர்ந்து உலகம் முழுவதும் பலரைச் சென்றடைகிறது.

டெரிக் பிரின்ஸ் மினிஸ்ட்ரீஸ் அவரது போதனைகளுடன் 140க்கும் மேற்பட்ட நாடுகளில் உள்ள விசுவாசிகளை சென்றடைவதைத் தொடர்கிறது, 'இயேசு திரும்பும் வரை' தொடர வேண்டும் என்ற ஆணையை நிறைவேற்றுகிறது. ஆஸ்திரேலியா, கனடா, சீனா, பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, இந்தியா, இந்தோனேஷியா, மலேசியா, மியான்மர், நேபாளம், நெதர்லாந்து, நியூசிலாந்து, நார்வே, பாகிஸ்தான், ரஷ்யா, தென்னாப்பிரிக்கா, சுவிட்சர்லாந்து, யுனைடெட் கிங்டம், அமெரிக்கா மற்றும் பசிபிக் தீவுகள் ஆகிய நாடுகளில் உள்ள முதன்மைப் பணிகள் உட்பட, உலகெங்கிலும் உள்ள 30க்கும் மேற்பட்ட டெரிக் பிரின்ஸ் அலுவலகங்கள் மூலம் இது செயல்படுத்தப்படுகிறது. இவை மற்றும் பிற உலகளாவிய இருப்பிடங்களைப் பற்றிய தற்போதைய தகவலுக்கு,

இங்கு செல்க:www.derekprince.com

உங்கள் ஜெப விண்ணப்பங்கள் அனுப்ப,
புத்தகங்கள் வாங்க மற்றும் இதர காரியங்களுக்கு
நீங்கள் தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவரி:

For orders, prayer requests & other enquiries please contact :

DEREK PRINCE MINISTRIES - INDIA
C/o DPM EXIM
A-40, Anna Nagar Main Road,
Sivapragasam Salai, Tennur,
Trichy - 620 017, Tamil Nadu, India.
E-mail: admin@derekprince.in
Phone : 00-91-98430 55414 / 95855 38201

உங்கள் காணிக்கைகளையும், நன்கொடைகளையும்
மேலிருக்கும் முகவரிக்கு அனுப்பி வைக்கவும்.

You can also send your offerings and contributions towards this ministry to the above address.

Visit our WEBSITE:

www.derekprince.com/ta